

การรับฟังความคิดเห็นต่อหลักการของร่างพระราชบัญญัติสถาบันค้ำประกันเครดิตแห่งชาติ พ.ศ.

ด้วยคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๗ ได้มีมติเห็นชอบหลักการของแนวคิดการจัดตั้งสถาบันค้ำประกันเครดิตแห่งชาติ (National Credit Guarantee Agency: NaCGA) เพื่อยกระดับกลไกการค้ำประกันสินเชื่อของภาครัฐที่มีอยู่ในปัจจุบันให้มีประสิทธิภาพ มีความยั่งยืนทางการคลัง และสามารถส่งเสริมให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises: SMEs) และผู้ประกอบการรายย่อยเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่หลากหลายได้ด้วยต้นทุนทางการเงินในระดับที่เหมาะสม และสอดคล้องกับระดับความเสี่ยง (Risk-based Pricing) มากยิ่งขึ้น

กระทรวงการคลังได้มอบหมายให้สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.) ร่วมกับธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ศึกษาและยกร่างพระราชบัญญัติสถาบันค้ำประกันเครดิตแห่งชาติ พ.ศ. (ร่าง พ.ร.บ.ฯ) ตามแนวคิดการจัดตั้ง NaCGA ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบไว้ ในการนี้ เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ สศค. และ ธปท. จึงเห็นควรให้มีการเปิดรับฟังความคิดเห็นต่อหลักการของร่าง พ.ร.บ.ฯ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. สภาพปัญหา สาเหตุของปัญหา และความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมาย รวมทั้งความมุ่งหมายและผลสัมฤทธิ์ที่พึงประสงค์

๑.๑ สภาพปัญหาและสาเหตุของปัญหา

ในปัจจุบันประเทศไทยมีจำนวนผู้ประกอบการ SMEs ประมาณ ๓.๒ ล้านราย ซึ่งสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศกว่าร้อยละ ๓๕ ของผลผลิตมวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP)^๑ อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการ SMEs ในสัดส่วนราวร้อยละ ๔๐ ของทั้งหมดยังคงประสบปัญหาในการเข้าถึงสินเชื่อในระบบสถาบันการเงินจากหลายปัจจัย เช่น การไม่มีสินทรัพย์ที่สามารถใช้เป็นหลักประกันได้ การมีรายได้ที่ไม่แน่นอน และไม่มีประวัติข้อมูลเครดิตที่เพียงพอ เป็นต้น^๒ ด้วยเหตุนี้ ผู้ประกอบการ SMEs จำนวนมากยังไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบและจำเป็นต้องพึ่งพาแหล่งเงินทุนจากนอกระบบแทน

นอกจากนี้ แม้ว่าในปัจจุบันประเทศไทยจะมีกลไกการค้ำประกันสินเชื่อให้แก่ผู้ที่ต้องการเข้าถึงสินเชื่อจากสถาบันการเงิน แต่รูปแบบและขอบเขตของการค้ำประกันสินเชื่อที่มีอยู่ในปัจจุบันยังมีข้อจำกัดและไม่สามารถตอบโจทย์กับความต้องการของผู้ประกอบการที่มีความต้องการที่หลากหลายได้อย่างตรงจุด ไม่ว่าจะเป็น

๑) กลไกการค้ำประกันสินเชื่อในปัจจุบันยังไม่ได้คำนวณค่าธรรมเนียมการค้ำประกันสินเชื่อตามระดับความเสี่ยง (Risk-based Pricing)

๒) ขาดฐานข้อมูลในการวิเคราะห์ความเสี่ยงด้านเครดิตและความสามารถในการชำระหนี้ของผู้ประกอบการได้อย่างเป็นรูปธรรม

ด้วยเหตุนี้ รูปแบบการค้ำประกันสินเชื่อในปัจจุบันจึงเป็นการค้ำประกันสินเชื่อแบบรวมกลุ่ม (Portfolio Guarantee Scheme: PGS) เป็นหลัก อีกทั้งส่วนใหญ่ยังมีการคิดค่าธรรมเนียมการค้ำประกันสินเชื่อในอัตราเดียวกันทั้งกลุ่ม จึงทำให้ต้นทุนการค้ำประกันสินเชื่อของลูกหนี้บางกลุ่มอาจสูงกว่าความเสี่ยงที่แท้จริง โดยลูกหนี้กลุ่มนี้อาจไม่จำเป็นต้องจ่ายค่าธรรมเนียมการค้ำประกันสินเชื่อหรือจ่ายค่าธรรมเนียมการค้ำประกันสินเชื่อในอัตราที่ต่ำกว่าปัจจุบัน อีกทั้งลูกหนี้บางรายที่มีความเสี่ยงด้านเครดิตที่สูงกว่าความเสี่ยงที่ผลิตภัณฑ์การค้ำประกันสินเชื่อแบบ PGS ยอมรับได้ ลูกหนี้กลุ่มนี้จะไม่ได้รับการค้ำประกันสินเชื่อและมีข้อจำกัดในการเข้าถึงสินเชื่อในระบบ นอกจากนี้ข้อจำกัดดังกล่าวข้างต้นแล้ว กลไกการค้ำประกันสินเชื่อในปัจจุบันสามารถค้ำประกันได้เฉพาะสินเชื่อจากสถาบันการเงิน โดยไม่ครอบคลุมการกู้ยืมจากแหล่งทุนอื่น เช่น สินเชื่อจากผู้ให้สินเชื่อที่ไม่ใช่

^๑ ข้อมูลจากสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

^๒ ข้อมูลจากการศึกษาของ ธปท. เรื่อง ปัญหาการเข้าถึงแหล่งทุนของ SMEs และบทบาทของกลไกค้ำประกันเครดิต

ธนาคาร (Non-Bank) การระดมทุนผ่านตราสารหนี้ เป็นต้น ดังนั้น กลไกการค้าประกันสินเชื่อที่มีอยู่จึงไม่สามารถตอบโจทย์ความต้องการด้านสภาพคล่องของผู้ประกอบการที่หลากหลายได้

สำหรับมิติด้านความยั่งยืนทางการคลัง การค้าประกันสินเชื่อแบบ PGS ในปัจจุบันเป็นการดำเนินการผ่านโครงการของรัฐบาลที่ต้องพึ่งพาเงินงบประมาณจากภาครัฐเป็นหลัก จึงส่งผลให้การค้าประกันสินเชื่อแบบ PGS ขาดเสถียรภาพในด้านแหล่งทุนที่อาจเกิดจากข้อจำกัดทางด้านการคลัง อีกทั้งยังก่อให้เกิดภาระทางการคลังในระยะยาวได้ นอกจากนี้ ในกรณีที่เกิดภาวะวิกฤตที่ผู้ประกอบการในระบบเศรษฐกิจได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจและมีความต้องการสภาพคล่องสูง เช่น การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ เป็นต้น กลไกการค้าประกันสินเชื่อและ/หรือกลไกการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการเข้าถึงแหล่งทุนในปัจจุบันยังมีข้อจำกัด

๑.๒ ความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมาย

เนื่องจากคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบหลักการของแนวคิดการจัดตั้ง NaCGA ซึ่งมีความจำเป็นต้องจัดตั้งสถาบันของรัฐขึ้นใหม่ที่ไม่เป็นทั้งส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ เพื่อทำหน้าที่ค้าประกันสินเชื่อที่มีรูปแบบที่แตกต่างและมีขอบเขตกว้างกว่าในปัจจุบัน โดยการดำเนินการดังกล่าวจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติให้มีการจัดตั้ง NaCGA ขึ้น พร้อมทั้งกำหนดวัตถุประสงค์ หน้าที่และอำนาจ และทุนของสถาบัน กำหนดโครงสร้างของการบริหารจัดการ การกำกับดูแล และแนวทางการจัดตั้ง นอกจากนี้ เนื่องจากแนวคิดการจัดตั้ง NaCGA เป็นการยกระดับกลไกการค้าประกันสินเชื่อที่มีอยู่ในปัจจุบันให้มีประสิทธิภาพ ดังนั้น เพื่อลดความทับซ้อนกันของบทบาทและหน้าที่ของบรรษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.) ซึ่งทำหน้าที่ค้าประกันสินเชื่อในปัจจุบัน จึงมีความจำเป็นต้องผนวก บสย. เข้าเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรดังกล่าวโดยการกำหนดให้มีการยกเลิกกฎหมายจัดตั้ง บสย. ไว้ในร่าง พ.ร.บ.๓ ฉบับนี้ ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นต้องตรากฎหมายฉบับนี้ขึ้น

๑.๓ ความมุ่งหมายและผลสัมฤทธิ์ที่พึงประสงค์

การจัดตั้ง NaCGA มีความมุ่งหมายเพื่อยกระดับกลไกการค้าประกันสินเชื่อที่มีในปัจจุบันให้มีประสิทธิภาพ โดย NaCGA เป็นนิติบุคคลที่มีสถานะเป็นหน่วยงานของรัฐ แต่ไม่เป็นทั้งส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ ซึ่งจะทำให้การดำเนินการค้าประกันสินเชื่อมีความรวดเร็ว ยืดหยุ่น และมีขอบเขตการค้าประกันสินเชื่อที่หลากหลายมากกว่าปัจจุบัน ตลอดจนมีการจัดการฐานข้อมูลความเสี่ยงด้านเครดิตและนำมาใช้ในการค้าประกันสินเชื่อได้อย่างเป็นระบบ ทำให้ผู้ประกอบการ SMEs สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้อย่างเหมาะสมตามความเสี่ยงและระดมทุนได้ผ่านช่องทางที่หลากหลาย ไม่เพียงแต่ภาคธนาคาร แต่รวมถึงภาคตลาดทุนด้วย

๒. สาระสำคัญของร่างกฎหมาย

ร่าง พ.ร.บ.๓ ฉบับนี้กำหนดให้มีการจัดตั้ง NaCGA ขึ้น พร้อมทั้งกำหนดวัตถุประสงค์ ขอบเขตการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจ โครงสร้างสถาบันและการบริหารจัดการ การกำกับดูแลการดำเนินงานของ NaCGA รวมทั้งแนวทางและระยะเวลาในการจัดตั้ง NaCGA ตลอดจนกำหนดแนวทางการผนวก บสย. กับ NaCGA โดยร่าง พ.ร.บ.๓ ฉบับนี้ประกอบด้วย บททั่วไปและหมวดกฎหมาย จำนวน ๙ หมวด สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๒.๑ บททั่วไป

๑) กำหนดให้ร่าง พ.ร.บ.๓ ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยยกเว้นแต่มาตราที่เกี่ยวข้องกับการค้าประกันเครดิต และการยกเลิกพระราชบัญญัติบรรษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔ และพระราชบัญญัติบรรษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๓๖๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๒) กำหนดนิยามของ เครดิต ผู้ให้เครดิต ผู้ประกอบธุรกิจ ข้อมูลเพื่อค้ำประกันเครดิต แบบจำลอง ด้านเครดิต สถาบัน ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ พนักงาน ลูกจ้าง และรัฐมนตรี ทั้งนี้ มีนิยามที่สำคัญ ดังนี้

๒.๑) “เครดิต” หมายความว่า

(๑) การกู้ยืมจากผู้ให้เครดิต

(๒) การกู้ยืมเงินโดยวิธีการออกตราสารหนี้หรือตราสารที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรมการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ผ่านนิติบุคคลเฉพาะกิจ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการกำกับนโยบายกำหนด

(๓) ธุรกรรมอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาแหล่งเงินทุนตามที่คณะกรรมการกำกับนโยบายกำหนด โดยไม่รวมตราสารทุน หรือตราสารที่มีลักษณะคล้ายทุน

๒.๒) “ผู้ให้เครดิต” หมายความว่า ธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินเฉพาะกิจตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน และนิติบุคคลอื่นที่ให้เครดิตตามที่คณะกรรมการกำกับนโยบายกำหนด

๒.๓) “ผู้ประกอบธุรกิจ” หมายความว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และผู้ประกอบการอื่นตามประเภทและขนาดที่คณะกรรมการกำกับนโยบายกำหนด

๒.๔) “ข้อมูลเพื่อค้ำประกันเครดิต” หมายความว่า ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้ประกอบธุรกิจที่ขอเครดิตกับผู้ให้เครดิต ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อเท็จจริงที่บ่งชี้ถึงตัวผู้ประกอบธุรกิจ คุณสมบัติ และฐานะทางการเงินของผู้ประกอบธุรกิจ

(ก) กรณีบุคคลธรรมดา เช่น ชื่อ ชื่อสกุล เพศ อายุ ที่อยู่ เลขประจำตัวประชาชน วันเดือนปีเกิด อาชีพ รายได้

(ข) กรณีนิติบุคคล เช่น ชื่อ สถานที่ตั้ง เลขทะเบียนนิติบุคคล งบการเงิน

(๒) ประวัติการได้รับอนุมัติเครดิต และประวัติการชำระหนี้ของผู้ประกอบธุรกิจ

(๓) ทะเบียนผู้เสียภาษี และประวัติการชำระภาษีของผู้ประกอบธุรกิจ

(๔) ข้อมูลอื่นที่จำเป็นต่อการวิเคราะห์เครดิตตามที่คณะกรรมการกำกับนโยบายกำหนด

๒.๕) “แบบจำลองด้านเครดิต” หมายความว่า เครื่องมือที่ใช้กระบวนการทางสถิติและคณิตศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับแบบจำลองทางการเงินเพื่อกำหนดตัวชี้วัดความน่าจะเป็นในการชำระหนี้คืนหรือความสามารถในการชำระหนี้

๓) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามร่าง พ.ร.บ.ฯ นี้ มีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามร่าง พ.ร.บ.ฯ ฉบับนี้

๒.๒ หมวด ๑ การจัดตั้ง หน้าที่และอำนาจ และทุน

หมวด ๑ กำหนดวัตถุประสงค์ของ NaCGA ซึ่งประกอบด้วย ๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการเข้าถึงเครดิต ๒) เป็นกลไกให้ผู้ประกอบธุรกิจเข้าถึงเครดิตได้มากขึ้น โดยเฉพาะในกรณีเพื่อรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและการเงินของประเทศ ๓) พัฒนาศูนย์ข้อมูลของสถาบันเพื่อใช้ประโยชน์ตามที่คณะกรรมการกำกับนโยบายกำหนด และ ๔) ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนการเข้าถึงเครดิตให้สอดคล้องกับเป้าหมายนโยบายของภาครัฐหรือตามมติคณะรัฐมนตรีในการพัฒนาเศรษฐกิจหรืออุตสาหกรรมเป้าหมาย รวมทั้งกำหนดการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของ NaCGA ให้ประกอบด้วย การดำเนินการค้ำประกันเครดิต การจัดทำฐานข้อมูลเครดิตและแบบจำลองด้านเครดิต รวมถึงการเผยแพร่ฐานข้อมูลและแบบจำลองด้านเครดิต การให้ความรู้และคำปรึกษาทางการเงินเพื่อประโยชน์แก่ผู้ประกอบธุรกิจ และการดำเนินการอื่นใด

ที่เกี่ยวกับการบรรลุวัตถุประสงค์ของ NaCGA นอกจากนี้ หมวด ๑ กำหนดให้ NaCGA สามารถบริหารจัดการทรัพย์สินโดยการกู้ยืม การลงทุนหรือการถือหุ้นในกิจการที่เกี่ยวข้องกับกิจการของ NaCGA แต่ห้ามมิให้ลงทุนและค้ำประกันเครดิตในกิจการใดที่กรรมการและผู้บริหารของ NaCGA มีส่วนเกี่ยวข้อง

นอกจากนี้ หมวด ๑ กำหนดโครงสร้างของทุนและทรัพย์สินของ NaCGA มาจากทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้ เงินที่กู้ยืมมาจาก บสย. เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี เงินที่สถาบันการเงินและผู้ให้สินเชื่ออื่นนำส่งเป็นเงินสมทบ ค่าธรรมเนียมหรือรายได้จากการดำเนินงาน เงินที่ได้รับจากการเพิ่มทุนเงินบริจาค และดอกผลหรือรายได้จากทรัพย์สินของ NaCGA

๒.๓ หมวด ๒ คณะกรรมการ

หมวด ๒ กำหนดให้มีคณะกรรมการซึ่งทำหน้าที่กำหนดนโยบายการดำเนินงานและกำกับดูแลการดำเนินงานของ NaCGA จำนวน ๒ คณะ ดังนี้

๑) **คณะกรรมการกำกับนโยบาย** มีหน้าที่และอำนาจกำหนดนโยบายและทิศทางการดำเนินงานของ NaCGA ตลอดจนติดตามการดำเนินงานของคณะกรรมการกำกับดูแลการดำเนินงานให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของ NaCGA และสถานะแนวโน้มเศรษฐกิจของประเทศ โดยมีองค์ประกอบจำนวน ๑๑ คน ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ กรรมการโดยตำแหน่งจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน จำนวน ๑๐ คน และผู้อำนวยการ NaCGA เป็นเลขานุการ

๒) **คณะกรรมการกำกับดูแลการดำเนินงาน** มีหน้าที่และอำนาจกำกับดูแลการดำเนินงานของ NaCGA ให้เป็นไปตามนโยบายและทิศทางที่คณะกรรมการกำกับนโยบายกำหนด รวมถึงจัดทำแผนพัฒนาสถาบันและรายงานผลการดำเนินงานของ NaCGA ต่อคณะกรรมการกำกับนโยบาย กำหนดโครงสร้างและการบริหารงานบุคคลของ NaCGA และกำหนดข้อบังคับและหลักเกณฑ์สำหรับการดำเนินงานของ NaCGA โดยมีองค์ประกอบจำนวน ๑๑ คน ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวน ๓ คน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๖ คน และผู้อำนวยการ NaCGA เป็นกรรมการและเลขานุการ ทั้งนี้ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๖ คน จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญในด้านกฎหมาย ด้านเทคโนโลยี ด้านธุรกิจตลาดทุน ด้านธุรกิจ SMEs ด้านบัญชี และด้านสถิติและคณิตศาสตร์ ที่เกี่ยวกับแบบจำลองทางการเงิน ด้านละ ๑ คน ตลอดจนเป็นผู้มีคุณสมบัติและความสามารถที่เหมาะสม (Fit and Proper) โดยมีที่มาจากวิธีการสรรหาและคัดเลือกโดยคณะกรรมการคัดเลือกและได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการกำกับนโยบาย

๒.๔ หมวด ๓ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และผู้ช่วยผู้อำนวยการ

หมวด ๓ กำหนดให้ผู้อำนวยการของ NaCGA มีหน้าที่และอำนาจในการบริหารจัดการการดำเนินงานของ NaCGA เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง ตลอดจนให้การดำเนินงานของ NaCGA เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย ข้อบังคับ ระเบียบ และหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำกับนโยบายและคณะกรรมการกำกับดูแลการดำเนินงานกำหนด

ทั้งนี้ ผู้อำนวยการมาจากการเสนอชื่อโดยคณะกรรมการสรรหา ซึ่งประกอบด้วยกรรมการคณะกรรมการกำกับนโยบายจำนวน ๒ คน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๓ คน และผู้อำนวยการจะได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการกำกับดูแลการดำเนินงาน โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๔ ปี และดำรงตำแหน่งติดต่อกันไม่เกิน ๒ วาระ ทั้งนี้ ผู้อำนวยการต้องเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในด้านที่เกี่ยวกับภารกิจของ NaCGA ตลอดจนเป็นผู้มีคุณสมบัติและความสามารถที่เหมาะสม (Fit and Proper) โดยอาจเป็นผู้มีสัญชาติไทยหรือไม่ก็ได้ มีอายุไม่เกิน ๖๐ ปีบริบูรณ์ในวันที่ได้รับการแต่งตั้ง และไม่มีลักษณะต้องห้าม เช่น เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือตำแหน่งใดในพรรคการเมือง เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี เคยถูกไล่ออกหรือปลดออกหรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือจากหน่วยงานของเอกชน ไม่ว่าจะหน่วยงานของในหรือต่างประเทศ เพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับ NaCGA หรือในกิจการที่เป็น การแข่งขันกับกิจการของ NaCGA ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่การเข้าบริหารหรือเข้าร่วม ดำเนินกิจการร่วมทุนกับบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นตามที่คณะกรรมการกำกับนโยบายหรือคณะกรรมการกำกับดูแลการดำเนินงานมอบหมาย เป็นต้น

๒.๕ หมวด ๔ การดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของสถาบัน

หมวด ๔ กำหนดให้ NaCGA สามารถค้ำประกันเครดิตของผู้ประกอบธุรกิจ โดยไม่เกินอัตราส่วน กับทุนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด และกำหนดให้สถาบันการเงินและผู้ให้สินเชื่ออื่นมีหน้าที่นำส่งเงินสมทบตาม หลักเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อเป็นทุนและทรัพย์สินของ NaCGA สำหรับใช้ในการดำเนินการค้ำประกันเครดิต นอกจากนี้ NaCGA สามารถเสนอแผนการค้ำประกันเครดิตต่อคณะรัฐมนตรีในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน ในการให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบธุรกิจหรือเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการเข้าถึงเครดิตให้สอดคล้องกับ เป้าหมายนโยบายของภาครัฐในการพัฒนาเศรษฐกิจหรืออุตสาหกรรมเป้าหมาย รวมทั้งกำหนดให้ NaCGA มีหน้าที่ในการจัดทำฐานข้อมูลเครดิตของผู้ประกอบธุรกิจและแบบจำลองด้านเครดิต เพื่อประโยชน์ที่เกี่ยวกับการ ค้ำประกันเครดิตตามวัตถุประสงค์ของ NaCGA

๒.๖ หมวด ๕ การกำกับดูแล

หมวด ๕ กำหนดให้รัฐมนตรีมีหน้าที่และอำนาจกำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ NaCGA และ กำหนดให้กำกับดูแลกิจการของ NaCGA โดยรวมถึงเรื่องเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ การดำรงเงินกองทุน และสินทรัพย์ การจัดชั้นสินทรัพย์และการกันเงินสำรอง การบริหารสินทรัพย์และดำรงสินทรัพย์สภาพคล่อง การลงทุนของ NaCGA ข้อห้ามการค้ำประกันเครดิต ให้สินเชื่อ หรือทำธุรกรรม การคุ้มครองผู้บริโภค การกำกับดูแลกลุ่มธุรกิจของ NaCGA การกำกับดูแลความเสี่ยงและ ธรรมาภิบาลของ NaCGA และการจัดทำ บัญชีและการรายงาน นอกจากนี้ กำหนดให้มีการตรวจสอบกิจการ สินทรัพย์ และหนี้สินของ NaCGA และ บริษัทที่อยู่ในกลุ่มธุรกิจของ NaCGA

ในกรณีที่ NaCGA มีฐานะหรือการดำเนินงานอยู่ในลักษณะอันอาจเป็นให้เกิดความเสียหายแก่ ประโยชน์ของรัฐหรือประชาชน หรืออาจมีผลกระทบร้ายแรงต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและ ระบบการเงินโดยรวม กำหนดให้มีกลไกให้ NaCGA ต้องเร่งดำเนินการแก้ไขฐานะหรือการดำเนินงาน ตลอดจน ดำเนินการขอรับงบประมาณเพื่อเพิ่มทุนหรือจัดหาเงินทุนจากแหล่งอื่นโดยเร็ว

๒.๗ หมวด ๖ การบัญชีและการตรวจสอบ

หมวด ๖ กำหนดให้การบัญชีของ NaCGA เป็นไปตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปและตามเกณฑ์ ที่ ธปท. กำหนด รวมทั้งกำหนดให้ NaCGA มีคณะกรรมการตรวจสอบซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ ที่คณะกรรมการกำกับนโยบายแต่งตั้งไม่น้อยกว่า ๓ คนและไม่เกิน ๕ คน ในจำนวนนี้ต้องเป็นกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการกำกับดูแลการดำเนินงานอย่างน้อย ๒ คน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมาจาก บุคคลภายนอกอย่างน้อย ๑ คน โดยต้องมีความรู้ด้านบัญชีอย่างน้อย ๑ คน เพื่อทำหน้าที่กำกับดูแล การตรวจสอบกิจการของ NaCGA และรายงานต่อคณะกรรมการกำกับนโยบายและคณะรัฐมนตรีทุกปี ทั้งนี้ กำหนดให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) หรือผู้สอบบัญชีอิสระที่ สตง. ให้ความเห็นชอบเป็นผู้สอบบัญชีของ NaCGA และให้รายงานผลการสอบบัญชีต่อคณะกรรมการกำกับนโยบายเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีภายใน ๑๒๐ วัน

นับแต่วันสิ้นปีบัญชี รวมทั้งเผยแพร่การการเงินที่ผู้สอบบัญชีรับรองแล้วภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีรับทราบ

๒.๘ หมวด ๗ บทกำหนดโทษ

หมวด ๗ กำหนดกำหนดบทลงโทษสำหรับ NaCGA ในกรณีที่ไม่ดำเนินการไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัติหรือกฎหมายลำดับรอง รวมถึงกำหนดบทลงโทษสำหรับกรรมการหรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของ NaCGA ตามหลักความรับผิดชอบของผู้แทนนิติบุคคลในลักษณะเดียวกันกับกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

๒.๙ หมวด ๘ บทเฉพาะกาล

หมวด ๘ กำหนดให้การจัดตั้ง NaCGA ในระยะเริ่มแรกได้รับทุนประเดิมจากรัฐบาลและเงินให้กู้ยืมจาก บสย. ตามความจำเป็นในการจัดตั้งและดำเนินงานตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ทั้งนี้ NaCGA จะได้รับเงินทุนเพิ่มเติมจากรัฐบาลไม่น้อยกว่าหนึ่งหมื่นล้านบาท โดยภายใน ๓๖๐ วันนับตั้งแต่วันที่ร่าง พ.ร.บ.ฯ ฉบับนี้มีผลใช้บังคับ กำหนดให้ บสย. ชำระค่าทดแทนเท่ากับมูลค่าหุ้นทั้งหมดที่ผู้ถือหุ้นที่ไม่ใช่กระทรวงการคลังถืออยู่และเมื่อพ้น ๓๖๐ วัน กำหนดให้กระทรวงการคลังยกมูลค่าหุ้นทั้งหมดที่กระทรวงการคลังถือใน บสย. ให้แก่ NaCGA ตลอดจนกำหนดให้ บสย. โอนกิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน ทุน กำไรสะสม เงินสำรอง ภาระผูกพัน ตลอดจนสิทธิและความรับผิดชอบของ บสย. เป็นของ NaCGA โดย บสย. จะยังสามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จตามร่าง พ.ร.บ.ฯ ฉบับนี้หรือการดำเนินการอื่นที่ยังไม่แล้วเสร็จได้ไม่เกิน ๒๗๐ วันนับตั้งแต่วันที่พ้นกำหนด ๓๖๐ วันนับตั้งแต่วันที่ร่าง พ.ร.บ.ฯ ฉบับนี้มีผลใช้บังคับ

ในระยะแรกเริ่ม ให้ผู้จัดการทั่วไปของ บสย. ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการตามร่าง พ.ร.บ.ฯ ฉบับนี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้อำนวยการ ซึ่งกำหนดให้มีการแต่งตั้งภายใน ๒๗๐ วันนับตั้งแต่วันที่ร่าง พ.ร.บ.ฯ ฉบับนี้มีผลใช้บังคับ ให้คณะกรรมการกำกับดูแลการดำเนินงานคัดเลือกพนักงานและลูกจ้างของ บสย. มาช่วยปฏิบัติงานใน NaCGA เป็นการชั่วคราว โดยพิจารณาถึงความจำเป็นต่อการจัดตั้งและการดำเนินงานของ NaCGA นอกจากนี้ รัฐมนตรีอาจขอให้ข้าราชการ พนักงาน เจ้าหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นใดในหน่วยงานของรัฐ มาปฏิบัติงานเป็นพนักงานของ NaCGA เป็นการชั่วคราวภายในระยะเวลาที่คณะรัฐมนตรีกำหนด และเมื่อพ้นกำหนด ๓๖๐ วันนับแต่วันที่ร่าง พ.ร.บ.ฯ ฉบับนี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ให้พนักงานและลูกจ้างของ บสย. เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ NaCGA โดยจะต้องได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน หรือสวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นไม่น้อยกว่าที่เคยได้รับ ทั้งนี้ การเปลี่ยนไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ NaCGA จะไม่ถือเป็นการออกจากงานและให้มีการนับอายุการทำงานต่อจากระยะเวลาทำงานใน บสย. และ บสย. จะยังสามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จตามร่าง พ.ร.บ.ฯ ฉบับนี้หรือการดำเนินการอื่นที่ยังไม่แล้วเสร็จได้ไม่เกิน ๒๗๐ วันนับตั้งแต่วันที่พ้นกำหนด ๓๖๐ วันนับตั้งแต่วันที่ร่าง พ.ร.บ.ฯ ฉบับนี้มีผลใช้บังคับ

๓. ผู้ได้รับผลกระทบ

๓.๑ ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

(๑) ภาคธุรกิจและประชาชนสามารถเข้าถึงสินเชื่อหรือแหล่งเงินทุนได้ด้วยต้นทุนทางการเงินที่เหมาะสมกับความเสี่ยงของตนมากขึ้น ตลอดจนสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้หลากหลายขึ้น ซึ่งจะช่วยลดการพึ่งพาหนี้ของระบบของภาคธุรกิจและประชาชน

(๒) สถาบันการเงินและเจ้าหนี้สามารถลดต้นทุนในการประเมินความเสี่ยงด้านเครดิตของลูกค้าและภาระการดำรงเงินสำรอง อีกทั้งมีแรงจูงใจในการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านเครดิตอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(๓) หน่วยงานภาครัฐมีเครื่องมือในการส่งผ่านนโยบายให้ความช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายในรูปแบบการค้ำประกันเครดิตที่หลากหลาย และมีฐานข้อมูลความเสี่ยงด้านเครดิตที่สมบูรณ์ขึ้นเพื่อใช้ประกอบการดำเนินนโยบายของภาครัฐ

(๔) เศรษฐกิจไทยโดยรวมมีกลไกในการรองรับความผันผวนทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะในกรณีที่เกิดภาวะวิกฤตที่มีความเสี่ยงและความไม่แน่นอนในระบบเศรษฐกิจสูง อีกทั้งเป็นกลไกที่ช่วยสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจในอนาคต ตลอดจนช่วยในการผลักดันและสนับสนุนอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ

๓.๒ ผลกระทบด้านสังคม

การให้บริการค้ำประกันเครดิตของ NaCGA ซึ่งมุ่งเน้นกลุ่มผู้ประกอบการรายย่อยและ SMEs จะลดความเหลื่อมล้ำและเสริมสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนในประเทศไทย นอกจากนี้ การเป็นกลไกในการรองรับความผันผวนทางเศรษฐกิจของ NaCGA จะช่วยรักษาเสถียรภาพของการจ้างงานตลอดจนความเป็นอยู่ของคนไทย โดยเฉพาะในกรณีที่เกิดภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจ

๔. เหตุผลความจำเป็นที่ให้มีระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ โฆษณา การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ถ้ามี)

เหตุผลความจำเป็นที่ให้มีโฆษณา: เนื่องจากการดำเนินการค้ำประกันเครดิตของ NaCGA มีความเกี่ยวข้องกับความเสี่ยงในระบบการเงิน ตลอดจนอาจมีผลต่อความมั่นคงและเสถียรภาพของระบบการเงินและเศรษฐกิจของประเทศ จึงมีการกำหนดโทษทางอาญาไว้ ทั้งนี้ โฆษณาทางอาญาในร่าง พ.ร.บ.ฯ ฉบับนี้มีความสอดคล้องกับแนวทางกำหนดโทษทางอาญาและกฎหมายสถาบันการเงินฉบับอื่น